

912 - وَعَنْ عَلَيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَعَثُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِمًا عُدُوًّا إِلَّا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّىٰ يُمْسِيَ، وَإِنْ عَادَهُ عَشِيَّةً إِلَّا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّىٰ يُصْبِحَ، كَانَ لَهُ حَرِيفٌ فِي الْجَنَّةِ». رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ .[969]

«الْحَرِيفُ»: الشَّمْرُ الْمَحْرُوفُ؛ أَيْ: الْمُجْتَنَى.

912. Али розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг: «Бирор мусулмон бошқа бир мусулмоннинг беморлигига эрталаб қўрса, албатта, унга кечқурунгача етмиш минг фаришта саловот айтади. Агар кечқурун бемор қўрса, албатта, унга етмиш минг фаришта эрталабгача саловот айтади. Ҳамда унга жаннатда бир боғ бўлади», деганларини эшигданман».

Имом Термизий ривоят қилиб, ҳасан ҳадис дедилар.

Шарҳ: Ушбу ривоятдан бир неча хulosаларни оламиз:

1. Бемор кўргани бошқани ҳам таклиф қилиб, олиб бориш.
2. Беморни холис ният билан кўргани борган одамгина савоб олиши. Бошқа иши билан бориб, bemorni kourgani keldim, деса ниятига яраша бўлиши.
3. Эрталаб bemor kourgani борган одамга кечқурунгача етмиш минг фаришта саловот айтиб туриши.
4. Кечқурун bemor kourgani борган одамга эрталабгача етмиш минг фаришта

саловот айтиб туриши.

5. Бемор кўргани борган одамга жаннатдан бир боғ ато қилиниши.

Шунинг учун ҳам таниш-билишларнинг bemorligi ҳақида хабар эшитиши билан уларни кўргани боришга шошилиш керак.

Манба: hadis.islom.uz

